

SUNČANA VRATA

*Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva
prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira,
od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne
vatre koja napaja sav beskraj.*

Onosmil Zlatobor

38. OBJAVA

24. april (travanj) 2018

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Predstavljanje Isusa u hramu«

*Luka 2, 33-40: Njegov otac i njegova majka divili se onome što se govorilo o njemu. Tada ih
Šimun Blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Gle! Ovaj je odrođen za propast i uskrnuće
mnogih u Izraelu, za znak kojemu će se protiviti - a tebi će samoj mač probosti dušu - da bi se
otkrile misli mnogih srdaca." Također tada bijaše proročica Ana, Fanuelova kći, iz plemena
Aserova, u vrlo odmakloj dobi. Poslije svoga djevojaštva živjela je u braku sedam godina,
zatim sama kao udovica do sedamdeset i četvrte godine. Ona nije ostavljala hrama.*

*Noću i danju služila je Bogu postom i molitvom. Upravo toga časa pristupi
i ona te počne hvaliti Boga i govoriti o Djetetu svima koji su očekivali
otkupljenje Jeruzalema. Kad obave sve što je po Zakonu
Gospodnjemu trebalo učiniti, vrate se u Galileju, u
svoj grad Nazaret. Dijete je raslo i jačalo,
napunjujući se mudrošću. I milost
je Božja počivala na njemu.*

*U ovom poglavlju se prvo razmatra Moje rođenje, zatim Moje obrezivanje, a poslije
toga ona tri dana u hramu u Jeruzalemu, kada sam imao 12 godina. U ovom poglavlju
dolazak triju mudraca, pokolj djece i još druge stvari – na primjer bijeg u Egipat i
vraćanje nakon Herodove smrti – nisu spomenute, i većinu ću toga preskočiti jer ste s
time upoznati iz Evanđelja po Jakovu, povijesti Moje mladosti i drugih zapisa Mojih
apostola.*

*Ostat ćemo, dakle, kod gore navedenog teksta koji kaže: „Josip i Marija su se divili.“
Čemu su se divili?*

*Divili su se proročanskim riječima Šimuna i izjavi Ane; oboje su, naime, duhovnim očima
prepoznali u tom djetetu, koje je bilo doneseno na obrezivanje u Jeruzalem, Spasitelja,
ne samo Židova nego svega čovječanstva, onoga koji je došao da oslobodi duh iz
zatvora materije.*

*Lako je shvatiti da Josip i Marija nisu razumjeli ono što su njih dvoje prorekli; jer onaj
tko od začeca Marije, pa sve do rođenja i predstavljanja u hramu promatra svu tu*

tajanstvenu mistiku, lako će primijetiti kako ni Marija ni Josip nisu znali što da misle o svemu.

Iako su Židovi bili naviknuti da po prorocima primaju od Mene neposredne poruke, stanje u njih je bilo takvo kakvo je bilo: malo su im vjerovali dok su još bili živi, a njihove prognoze su dobile vrijednost tek kada su se počele ispunjavati.

Nadali su se da će doći Mesija – ali su se njihova nadanja temeljila na svjetovnim željama; čekali su Mesiju koji će najvjerojatnije biti rođen u jednoj palači, kao velik junak koji će ih jednom osloboditi omraženog tereta Rimljana. No, da bi mogao sin jednog tesara, kako su vidjeli Mog očuha, postati njihov Spasitelj, bilo je van područja njihovih očekivanja.

Zbog toga su Josip i Marija također bili zapanjeni zbog riječi Šimuna i Ane. Marija je za kratko vrijeme doživjela toliko čudesnog, da nije znala što se dogodilo s njom i što će se još dogoditi. Rodila je sina, a nije nikad upoznala muškarca. Postala je majka, a nije zapravo ni upoznala majčinski osjećaj u potpunosti; jer je dijete obično član što povezuje životne puteve muža i žene i spaja ih u cjelinu, dakle, u obitelj.

Tako je Marija bila majka i osjećala radost kad je vidjela ispred sebe plod svoje utrobe, međutim, to je bila više sućut prema nedorasloj bebi nego blaženi osjećaj majke kad pritisne na grudi plod ljubavi njezinog supruga. Tako nije shvatila i također nije ni mogla shvatiti što se dogodilo na začecu, što na porođaju i još kasnije; djelovala je, naime, samo prema uputi višeg utjecaja i pritom se ponašala više pasivno nego aktivno, a kao žena i mati slijedila je samo osjećajima koji su je vezali za njezino dijete.

Naravno, taj se nesvjesni osjećaj povećao, uz dvojbe i zabrinjavajuće slutnje za koje je vjerovala da ih u grudima nosi samo ona, kasnije kad je čula ostale, koji su izražavali jednake ili još veće stvari, kad je donijela dijete Isusa u hram. Zakonitim obrezivanjem i žrtvovanjem u skladu sa zapovijeđu morao bih biti Ja kao dijete prihvaćen i odgojen u židovskoj vjeri.

Kako je Šimun izrekao, još veća joj je tajna bila zbog toga što je u djetetu prepoznao onog o kojem još nije imala pojma. Još manje je razumjela Šimunove posljednje riječi koje glase: »Ovaj je, evo, postavljen za propast i uzdignuće Izraelskog naroda i kao osporavani znak (da, i tebi će samoj mač probosti dušu), da bi se razotkrile misli mnogih srdaca!“

Da iz njezinog Sina može postati nešto tako neobično, mogla je zamisliti – jer je bilo začecu, rođenje i drugo popraćeno neobičnim događajima. Ali nositi pod srcem Boga kao čovjeka i očekivanog Mesiju, duhovnog spasitelja, ne samo njezinog naroda nego i svega čovječanstva, to su bili pojmovi koji u njezinoj glavi nisu našli prostor. Čak i pri Mojoj smrti na križu nije me oplakivala kao Boga nego samo kao čovjeka, kao njezinog sina. Tek s Mojim uskrsnućem bila je, kao i Moji apostoli, uvjerena u to što Sam često govorio.

Mač, za koji se kaže da će joj u budućnosti probosti grudi, bila je majčinska bol, jer ako bi znala i saznala tko Sam zapravo bio, ne bi tugovala nego bi se veselila Mom odlasku.

Sam Sam njoj i Mojim apostolima često unaprijed govorio o onome što stoji ispred Mene i tome kako ću nadvladati smrt i pakao. Ali kako bi mogli zamisliti – posebno u ono vrijeme proroka i čudesnog djelovanja Esena – da bih Ja, čovjek iz mesa i kostiju, koji jede i pije, mogao biti Bog, Gospodin nad Vojskama, koji će nakon što se razvije iz ljudskog djeteta morati završiti na križu – u ono vrijeme znamenju sramote i obeščašćenja.

Zbog toga su se Josip i Marija divili. Nisu razumjeli tko je Onaj koji je morao doći radi pada i uskrsnuća Židova. „Pad“ je razaranje židovskog kraljevstva pedeset godina nakon Mog uznesenja na nebo; a „uskrsnuće“ prestup mnogih Židova u Kršćane, kao i promjena znamenja križa iz znamenja sramote u znamenje najvišeg uzvišenja.

I kad stigne Moj Drugi Dolazak, da li mislite da će tada biti više razumijevanja među ljudima? Nipošto! I onda će postojati mnoštvo obožavatelja koji Me neće imati ni za što drugo nego za od Boga nadahnutog čovjeka. Pri Mom Drugom Dolasku, kada naravno neću doći kao dijete nego kao zreo muškarac, postojat će i mnogo sumnjičavaca i mnogima ću morati dokazati Moje Božanstvo čudima, jer sama moć Riječi kod njih neće biti dovoljna.

Tako će se povijest Moje mladosti ponoviti u glavnim crtama i događajima, samo ne u materijalnom već u duhovnom pogledu, jer će tada duhovno razumijevanje biti daleko razvijenije, tako da će vjerujući biti u većini, a nevjernici i sumnjičavci bit će u manjini.

Gledajte, Moja djeco, kao što Sam se nekada Sam podvrgnuo židovskom običaju obrezivanja, tako se i vi predajte duhovnom krštenju, krštenju duhom Moje ljubavi! Odstranite iz vašeg srca ono što mu ne pripada, počnite sve svakodnevnije shvaćati Mene i Moj svijet, da i vama ne bi mač probo grudi i da ne biste oplakivali to što ste svjetovnosti pripisivali previsoku vrijednost, za čim nije vrijedno tugovati.

Težite za tim da vidite stvari kakve jesu, te svaki dan ispunite vaše zadaće na toj zemaljskoj kugli, sve dok morate ovdje živjeti, da ne biste ni za čim žalili, da se ne biste ni zbog čega kajali i ništa oplakivali kada otkuca smrtni čas odlaska.

Zato morate, kao Marija kad sam otišao kući Ocu, prepoznati da je Onaj kojeg kao Krista dobro poznajete daleko veći i ljubazniji nego što ste zamišljali, no, da su i Moji zahtjevi stroži no što zamišljate.

Mnogi koji sada žive vjeruju u Mene i vole Me, kao što Me je voljela Marija u času Mojega života na zemlji. Ali to nije dovoljno. Marija je tek na križu i pri Mom uskrsnuću saznala da Onaj kojeg je rodila nije bio čovjek nego Božji Sin, da je bio, dakle, Mudrost odvojena od Ljubavi, što se po trodnevnom ležanju u grobu vratio nazad u Moje Božje kraljevstvo i kasnije se nije više tjelesno pokazao Mojim apostolima koji su me čekali i Mojoj majci koja me je voljela, već duhovno.

Težite za tim da i u vama uskrsne Krist – kakav On jeste i kakav je bio – da se ne biste čudili ako Ga nekad nađete drugačijeg nego što ste očekivali.

To je za opomenu i za postupanje prema njoj! Amen

Gottfried Mayerhofer: Gospodinove Propovijedi (str. 44, 48)